

แม่ชีศรีปรง อุบลนุช

แม่ชีศรีปรง อุบลนุช

หากใครมีโอกาสได้ไปถวายภัตตาหารที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญฯ จะเห็นว่าพระทุกองค์นั่งฉันกันอย่างเป็นระเบียบ วงฉันทุกคนจะจัดเตรียมไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งกระโถน แก้วน้ำ กาน้ำ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่หลวงพ่อดปากน้ำ ภาษีเจริญ ได้วางแผนไว้ทั้งสิ้น ซึ่งแม่ชีศรีปรง อุบลนุช ท่านถ่ายทอดถึงเหตุที่มาพบหลวงพ่อกับสิ่งที่หลวงพ่อกำลังสอนแนะนำ ในการจัดภัตตาหารว่า มีคนส่งรูปหลวงพ่อกับให้ พอเห็นรูปหลวงพ่อก่อนนั้นก็เกิดศรัทธาอยากมาวัดปากน้ำ ผู้ชายนะเขามีโอกาสได้บวชแต่ผู้หญิงเราไม่มีโอกาส ต่อมาก็มีคนมาหาหลวงพ่อกับมาจากนครปฐม การเดินทางมากล้าบากไม่เหมือนปัจจุบัน พอมาหาหลวงพ่อกับหลวงพ่อกับบอกให้ไปหาแม่ครัว ท่านรับบวชให้ มาตอน พ.ศ.๒๔๙๕ ได้บวชวันที่ ๙ เดือนเมษายนพอดิ ตอนนั้นพ่อกับอยู่มากทำหน้าที่ยัดอาหารจัดสำหรับเลี้ยงพระ ยังไม่ได้เข้าครัว คอยจัดโต๊ะ ตั้งน้ำ แล้วตักข้าวมาตั้งตามโต๊ะ ตอนนั้นพระมากกว่าปัจจุบันนี้ประมาณเกือบ ๓๐๐ พระเถร แม่ชีก็เยอะเหมือนกัน ปู่เจ้าจัดโต๊ะสมัยนี้สบายกว่าเขามีขวดมีแก้ว ฉันมีเพื่อนสนิทชื่อ แม่ชีบุญส่ง จรูญผล เคยร่วมปฏิบัติธรรม กับกลุ่มของคุณยายทองสุข และแม่ชีจันทร์ ที่บ้านหลังเก่า (ตึกอนาลโยเดิม)

แม่ชีบุญส่ง จรูญผล

พอดิ ๓ แม่ชีต้องลูก ดวงน้ำใสแก้ว ตั้งตามโต๊ะ กระโถนผ้า อยู่ตรงกลาง เดียวนี้ไม่ต้องดวงน้ำแล้วมีแก้วกับขวดตั้งสะดวกสบาย หลวงพ่อกับท่านเคยเรียกแม่ชีและบอกว่าโต๊ะตรงนี้นะ กระโถนตั้งตรงนี้ ตั้งเป็นระยะๆ ผ้าจะปูตรงกลาง

แล้วมีแก้วน้ำ กาน้ำ
แก้วน้ำนี้ต้องตวงด้วย
ท่านบอกต้องทำให้
สะอาดนะ ทำไปในะ
กุศลใหญ่ บุญใหญ่
สมัยนั้นยังใช้น้ำกรอง
ตักจากแท่งค์ใหญ่
หลวงพ่อก็จะลงฉัน เวลา

พระฉันก็ได้ยินแต่เสียงช้อน ไม่ให้คุยกัน พระเยอะๆ ก็ไม่ให้นั่งคุย ถ้าคุย
ท่านก็จะถาม “ฉันข้าวหรือกินเหล้า” ไม่ให้พูด ได้ยินแต่เสียงช้อนเพราะ
ว่าเป็นขามกระเบื้อง แต่ก่อนแม่ชีท้วมเป็นแม่ครัวดูแลครัวทั้งหมด มาอยู่
ก่อน ๕ ปี แม่ชีเขาจะมีเวรทำวิชาไม่ขาดเลย พอเวรนี้ออกคนโน้นก็มา
แทนเปลี่ยนเวรกัน ไม่ให้ขาด หมุนเวียนไปเรื่อยๆ แล้วจะจัดสำหรับเอาไว้
ให้ต่างหาก

หลวงพ่อก็จะรับแขกเป็นเวลา จะมีนั่งสมาธิแก้โรคด้วย ตอนเช้า
จะนั่งแก้โรค ถ้าวันพฤหัสบดีหลวงพ่อก็จะลงสอน ท่านจะสอนในการจัดของให้
หลวงพ่อก่อนเวลาที่จะลงอธิบายธรรมะ จะมีกระโถน ๑ ใบ กระदान เตรียม
ไว้เรียนทุกวันพฤหัสบดี สมัยนั้นฤดูเข้าพรรษาคณเอยะ จะต้องมีเทศน์ทุกวัน
ฉันมีหน้าที่ตักทองตอน ๑๑ โมงก็ได้ตี ตอนหลวงพ่otechnมีคนฟังเต็มศาลา
ท่านจะจัดเวลาไว้สำหรับอบรมแม่ชี ส่วนพระท่านจะอบรมในโบสถ์

ตอนหลวงพ่อกำลังอาหารท่านจะฉันข้าวต้มตลอด กลางวันฉันข้าวสวย
ท่านก็ฉันเยอะเหมือนกัน จะทำสำหรับพิเศษไว้สำหรับหลวงพ่อกับอาหารที่
หลวงพ่อดฉัน เหลือกก็จะมีคนกินต่อ เพราะว่าอาหารหลวงพ่อก็คือว่าเป็นยา
ของหลวงพ่อกับทุกๆ อย่างที่เราทานเป็นยาทั้งนั้น พวกน้ำปานะก็จะเป็น
น้ำส้มคั้น โดยเฉพาะน้ำอ้อยหลวงพ่อก็คือชอบฉันมาก

แม่ชีได้รับบุญชักจิวรให้หลวงพ่อด้วย เขาเก็บมาให้แล้วก็ชักใช้ผ้าจิวรสำเร็จ ชักแล้วก็ย้อม หลวงพ่อชอบสะอาด เปลี่ยนทุกวัน มีสบงจิวรส่งมาฏฐิ (แม่ชีได้ขอปวารณากับหลวงพ่อกับว่าจะรับบุญชักจิวร หลวงพ่อก้อนุญาต)

หลวงพ่อบอกท่านชอบดอกมะลิ ร้อยเยอะเลยคะ สมัยก่อนหอมมาก ใครมาก็เอาดอกมะลิมาถวายหลวงพ่อ แม่ชีมาอยู่ท่านหลวงพ่อ ๗ ปี ชักจิวรให้ท่านตั้งแต่ยังไม่ป่วย ต่อมาพ่อบอกท่านมรณภาพก็เสียใจ สังขารท่านไม่ไหวแล้ว แต่ไม่ร้องไห้ สังขารไม่เที่ยงอยู่ก็ทรมาณสังขาร พอดิคิดอย่างนี้จึงไม่ร้องไห้ ไม่เคยเจออัศจรรย์อะไรกับหลวงพ่อ ทำงานอย่างเดียว ท่านบอกว่าดวงบุญจะได้ไม่เท่ากัน เวลาทำอาหารท่านจะบอกว่าทำไปนะ บุญใหญ่นะ ได้บุญเป็นฟ้าครอบ แม่ชีทำครัว ก็ทำกันเต็มที่ คนที่มาทำบุญจะได้ไม่เท่ากันนะ ดวงบุญใหญ่ไม่เท่ากัน ตอนนั้นแม่ชีก็อายุ ๗๔ อย่างเข้าสู่วัย ๗๕ แล้ว แต่ก็ยังแข็งแรง ตื่นขึ้นมาสวดมนต์ทำวัตรตั้งแต่ตี ๔ และปฏิบัติธรรมทุกวันสม่ำเสมอ แม้จะสิ้นหลวงพ่อไปแล้ว แต่ภายในใจยังคงมีหลวงพ่อบเป็นที่พึ่งที่ระลึกอยู่ในใจตลอดเวลา